

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 24

ΛΕΙΑ ΜΥΣΩΝ

Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» γνωρίζουσιν ἤδη καλῶς καὶ ἐξ ὅσων ἀπὸ τῶν σελίδων αὐτῆς ἐξετέθησαν καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἡμερησίου τύπου δημοσιευθέντων πῶς μὲν καὶ ἀνέκαθεν δρᾶ παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι ἢ λατινικῇ προπαγάνδα πρὸς ἄγραν προσηλύτων καὶ δι' αὐτῶν πλουτισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πάπα Ρώμης, πῶς δ' ἀπὸ τινος τῆ εὐμενεῖ ἀνοχῇ τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐνεσφηνώθησαν ἐν μέσαις Ἀθήναις οἱ περικλυτοὶ Οὐνίται, οἴτινες, Ἕλληνες μὲν ὄντες τὴν καταγωγὴν, τοῦ δόγματος δὲ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας ὁπαδοί, διὰ νὰ ἐξαπατῶσι τὸν Ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον λαὸν περιεβλήθησαν τὴν ἄλωπεκὴν τῆς ἀπάτης καὶ τῆς δολιότητος, φέροντες δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου κλήρου τὸ ἔνδυμα καὶ κατὰ τὸν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου τελετουργικοῦ ἱερουργοῦντες, ἐπεδόθησαν εἰς ἀνανδρὸν προσηλυτισμὸν μεταξὺ τῶν πτωχῶν καὶ ἀπροστατεῦτων γυναικῶν καὶ παιδίων ἐκμεταλλευόμενοι πρὸ πάντων τὴν προσφυγικὴν δυστυχίαν.

Ἄλλ' ἤδη ἀποκαλύπτεται, ὅτι οὐχὶ μόνῃ αὕτῃ ἢ προπαγάνδα ἔστησε δίκτυα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει. Διὰ νέου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐγγράφου, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ ἀνα χειρας φύλλου, ἀποκαλύπτεται, ὅτι δὲν ὕστερεῖ ἀπὸ τινος εἰς δρᾶσιν προσηλυτιστικὴν καὶ ἢ Προτεσταντικὴν Προπαγάνδα. Ὑπάρχουν δὴλα δὴ ἐξηκριβωμένα πληροφο-

ροῖαι, ὅτι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προστατίδος τῶν ὄρφανῶν καὶ προσφύγων φιλανθρωπίας οὐ μόνον αἱ μεταβληθεῖσαι εἰς Ὀρφανοτροφεῖα μοναὶ ἀπέβησαν κέντρα προτεσταντικῶν δραστηρίων, ἀλλὰ καὶ συνοικισμοὶ ὅλοι προσφυγικοὶ Προτεσταντικοὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν προτεσταντικῶν ἤδη ἐπήχθησαν, ἀπέκτησαν δὲ πλέον καὶ προτεσταντικούς ναοὺς καὶ πάστορας διαμαρτυρομένους.

Λεῖα λοιπὸν Μυσῶν ἀπέβη τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν καὶ ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς του. Τὸ Κράτος τοῦτο δὲν ἔχει πλέον κύριον, δὲν ἔχει φρουράν, ἐγκατελείφθη ὑπ' ἐκείνων, ὧν προορισμὸς καὶ καθήκον εἶνε ἢ προφύλαξις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀπὸ πάσης ἐπιβούλου ἐπιδρομῆς, κατὰ τοὺς κειμένους θεμελιώδεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας νόμους. Διότι νόμοι κεῖνται. Ἡ Πολιτεία ἡμῶν δὲν εἶνε ἄνομος, ἀλλ' ἔχει τοὺς νόμους τῆς. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ ἔχη τοὺς νόμους τῆς, διότι τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὑφ' ὧν δεῖ νὰ ἐφαρμόζονται οὗτοι. Περὶ τούτου δ' ἐνταῦθα ὁ λόγος: ὅτι οἱ νομοθέται ἡμῶν ἐνομοθέτησαν μὲν νόμους κατὰ τοῦ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἡμῶν προσηλυτισμοῦ, ἀλλ' ἐνόμισαν εἰς μόνον τοῦτο τὸ καθήκον των περιοριζόμενον. Ἐγράφη ἀπλῶς ὁ νόμος, ἀντὶ νὰ τεθῆ ὡς φρουρὰ καὶ φραγμὸς κατὰ τοῦ ὑπούλου ἐχθροῦ, ὁποῖος εἶνε ἢ πολύμορφος καὶ πολύτροπος προπαγάνδα. Τοιοῦτο δὲ ἀφύλακτον Κράτος, ἔρμαιον εἰς τὴν βουλιμίαν πάσης προπαγάνδας εὐρῶν ὁ προσηλυτισμὸς, δρᾶ ἀναφανδὸν οὐ μόνον ὀλοκλήρους συνοικισμοὺς κυριεύων, ἀλλὰ καὶ μέλλον ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἑλλάδι εὐρύτερον

ἐξασφαλίζων διὰ τῆς ἐξομωσίας τῶν ἑκατονδων καὶ τῶν χιλιάδων μεθαύριον ὄρφανῶν τῶν Ὀρφανοτροφείων.

Ἡ ἀκηδία ὅμως αὕτη τῶν τεταγμένων πρὸς φρούρησιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐνότητος ἐγκυμονεῖ μεγίστους διὰ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν μέλλον κινδύνους. Ἀπὸ αὐτῶν τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων, ὅπου πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀρχόντων ἡμῶν ἀυστόλως ἀνδρῖζεται ἡ προτεσταντικὴ παραπαγάνδα μὲ ἰδικὸν τῆς ἐν αὐτοῖς ναὸν καὶ ἰδικὸν τῆς πάστορα, ἀπὸ αὐτῶν, λέγομεν, τούτων τῶν ἀνακτόρων θὰ ἐκπηδήσῃ ὁ μετὰ τόσης ἀδιαφορίας ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν τρεφόμενος ὑπουλός ἐχθρός. Πρὶν δὲ νὰ ἀρχίσῃ ἐξ ἀπελπισίας καὶ πόνου νὰ τίλλῃ ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ἐν οὐ πολὺ ἀπέχοντι ἀπὸ τῆς σήμερον μέλλοντι, ἅς ἐγερεθῇ σήμερον, ἐφ' ὅσον εἶνε ἀκόμη καιρός, ὅπως ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ἀρμοδίων νὰ καυτηριασθῶσιν αἱ κεφαλαὶ τῆς λυμαινομένης τῆς Ἑλληνικῆς πολυωνύμου παραπαγάνδας, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων νόμων.

Ἡ ΝΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 31 Μαΐου ἔ. ἔ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ προσεβέροντος τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πρεσβυτέρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Χρυσόστομου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὴς καὶ κατατυπικὴ Λειτουργία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα ὀκτὼ Θεοφύρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας κατὰ τὸ 325 συνελθούσης, καθ' ἣν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 1600 ἐτῶν ἀπὸ τῆς συγκλήσεως αὐτῆς, θαυμασίους λόγους ὁ τε Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Γόρτυνος Πολύκαρπος ἐξεφώνησαν.

Δυστυχῶς ἐκ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τῆς καταστραφείσης κοινότητος Νικαίας, ἀριθμούσης πρὸ τῆς χριστιανολέθρου καταστροφῆς περὶ τὰς διακοσίας οἰκογενεάς, μόνον ἐλάχιστοι διεσώθησαν, μὴ εὐρεθέντες ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην ἡμέραν τῆς ἀθρόας καὶ ἀγρίας σφαγῆς.

Ὁ περικαλλέστατος καὶ περιέκωστος Ἱερὸς Ναός, ἐν ᾧ πάλαι ποτὲ συνήλθον οἱ ἅγιοι καὶ Θεοφύροι Πατέρες τῆς Α' καὶ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀριστούργημα μεγίστης ἱστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀξίας μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εὐλαβῶς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διαφυλαχθέντων πολυτιμωτάτων ἱερῶν κειμηλίων, ἦτοι τῆς λέξιαντος τοῦ μάρτυρος Νεοφύτου, τῆς ἐκ διαφανοῦς μαρμάρου σαρκοφάγου τοῦ πατρικίου Νικηφόρου διακεκοσμημένης διὰ βυζαντινῶν πλεγμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, δύο ἐτέρων σαρκοφάγων καὶ ἐτέρας λέξιαντος, δύο πολυτίμων κηροπηγῶν ἐκ μέλατος πολυτίμου μαρμάρου εἰς σχῆμα κίονος, τῆς πλακῆς τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ μιάς περιφώρου ἀρχαιοτάτης ἱερᾶς εἰκότος τοῦ Ἀντιφωνητοῦ καὶ κλειστῶν ἄλλων ἱερῶν λειψάνων, ὡς καὶ τῶν ἱστορικῶν βιβλίων, ἐφ' ὧν ἐκάθητο οἱ Θεοφύροι Πατέρες τῶν δύο Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθειῶν, καὶ ὧν ἡ ἀξία, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐπιστημόνων καὶ σοφῶν ἀρχαιολόγων, ὑπερέβαινε τὰ δύο ἑκατομμύρια λίρας Ἀγγλίας, καταστράφησαν ὑπὸ τῶν βαναύσων καὶ βανδαλικῶν κερμαλικῶν ὀρθῶν.

Ἄλλ' ἐὰν ἡρημώθη καὶ καταστράφη ἡ ἐνδοξὸς καὶ περικαλλὴς Χριστιανικὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ σὺν αὐτῇ πάντα τὰ τε ἱστορικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ μνημεῖα καὶ κειμήλια, τὸ μὲν στίγμα διὰ τὴν τοιαύτην καταστροφὴν θὰ εἶνε κτῆμα εἰς τὸ διηνεκὲς τῆς τε λεγομένης πεπολιτισμένης Εὐρώπης καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀρχούσης Ἑλληνείας, διότι, ἐνῶν ἡδύνατο νὰ προστατεύσῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ διασώσῃ ἐκ τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ἀτιμώσεως χιλιάδας χριστιανῶν καὶ νὰ προφυλάξῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς μεγάλῃς ἱστορικῆς ἀξίας μνημεῖα καὶ κειμήλια, διὰ τὰ ὁποῖα χιλιάδες περιηγητῶν ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς προσήρχοντο πρὸς μελέτην καὶ προσκύνησιν αὐτῶν, ἀφῆκεν εἰς μὲν τὴν μάκαιραν τοῦ δολοφόνου χιλιάδας ἀθῶν θυμάτων, εἰς δὲ τὴν χριστιανομάχον καὶ καταστρεπτικὴν φυλὴν νὰ μεταβάλλῃ εἰς τέφραν ὅλα τὰ τιμαλφὰ καὶ καλύτεμα κειμήλια τῶν ἐκτὰ ἀσέρον τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ δὲ δόξα τῆς Α' αὐτῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶνε καὶ θὰ εἶνε κτῆμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις καὶ μόνη διεφύλαξεν ἀθίκτα καὶ ἀδικαίετα τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων θεοπισθέντα καὶ ἦτις ἐν καιρῷ, Θεοῦ συνεργούντος καὶ πάλιν, θὰ ἀξιώθῃ νὰ συγκαλέσῃ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἥτις, αἰρούσα τὰς μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν διαφορὰς, θέλει γίνοιαι ὁ ἐκτελεστῆς τῆς προορηθείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ θε-

μελιωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας «καὶ γενήσεται μίση ποιμὴν εἰς ποιμὴν».

Πρωτ. ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΨΥΛΛΑΣ
Πρόεδρος τοῦ Παγκληρικῆς
Προσφυγικῆς Συνδέσμου

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀξιότιμος κ. Διευθυντά,

Μετὰ μεγάλης λύπης καὶ ἄλλοις ἄμα βλέπω ἐξ ἀναγκάσεως ἡμερησίων καὶ περιοδικῶν ἀπ' αὐτόθι, ὅτι οἱ ἀποστάται ἐκ τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας «οἱ Σπουδασταὶ λεγόμενοι τῶν Γραφῶν», οἱ ἔχοντες τὴν ἔδραν τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Μπουσκλίαν Νέας Ὑόρκης, ἔφθασαν μέχρι αὐτόθι δηλ. εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλλην. Κράτους, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτοῦ, καὶ ὅτι χρησιμοποιοῦσι ἀνενοχλήτως τὰ ὀλέθρια, διὰ τοὺς Ἑλληνας χριστιανούς, σχέδιά των.

Τούτου ἕνεκα λαμβάνω τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον, ὡς κληρικὸς θεολόγος, ἀλλὰ πρὸ πάντων, ὡς ἐκδότης θρησκευτικῆς περιοδικῆς ἐν Ἀμερικῇ τοῦ μόνου τοιούτου ἐνταῦθα, τῆς «Θρησκ. Ἠχοῦς», νὰ εἶς παρακαλέσω, ὅπως εὐκρεστηθῆτε καὶ δημοσιεύσητε τὰ κατωτέρω, περὶ τῶν τοιούτων γραφόμενά μου, πρὸς γνῶσιν τοῦ Ἑλλην. κοινοῦ αὐτόθι, περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν τοιούτων, καὶ τῆς προελεύσεώς των.

Ἐκδίδοντες ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν «Θρησκευτικὴν Ἠχώ», κ. Διευθυντά, ἐπὶ πολλὰ ἔτη πολλάκις ἐγράψαμεν ἡμεῖς, ὡς καὶ οἱ συνεργάται μας περὶ τῶν τοιούτων ἢ μᾶλλον ἐκηρύξαμεν συστηματικῶν πόλεμον ἐναντίον αὐτῶν, καὶ ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ ἔδω Ἑλλην. κοινὸν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν προέλευσιν αὐτῶν. Ἐἴμεθα δὲ τῆς γνώμης, ὅτι ἡ πρόθεσις μας αὕτη ἐστὲν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἀφοῦ, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, δὲν εἶνε δεκτοὶ οὗτοι, ὡς πρὶν, οὐ μόνον νὰ κηρύξωσι τὰ ὀλέθρια διὰ τὸν Ἕλληνα διδάγματα των, ἀλλ' οὔτε τὰ βιβλία των νὰ πωλήσῃσι. Τούναντιον δ' ἐ αὐτόθι, ὡς παρετήρησα, ἐργάζονται ἀνενοχλήτως καὶ δημοσιεύουσιν εἰς τὰς ἡμερησίδας τὰς βλασφήμους θεωρίας των ἀνενοχλήτως.

Ἐἵπομεν τὰς βλασφήμους θεωρίας των, κατὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας, καθ' ὅσον οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶνε μόνον ἀποστάται ἐκ τῆς πατρῴας ἡμῶν Ἀνατολικῆς Χριστιαν. Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅτι εἶνε ἀποστάται καὶ ἐξ ὅλων τῶν λοιπῶν χριστιαν. ἐκκλησιῶν· δηλ. τῆς Δυτικῆς καὶ τῆς Διαμαρτυρομένης.

Ἴδου ἀκριβῶς πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις :

Πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν, ἰδρῦθη εἰς τὸ Μπουσκλίαν, Νέας Ὑόρκης, εἰς σύλλογος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς Ἀγγλοβραίου κλυομένου Ρῶσσελλ· ὁ σύλλογος οὗτος προσήλκυσε πολλοὺς πλουσίους καὶ οὕτω συνήθρουν ἐν μέγα χρηματικῶν κοσόν.

Μὴ βλέποντες τότε οἱ ἰδρυταὶ τοῦ συλλόγου τούτου, καὶ ἰδίως ὁ Ρῶσσελλ ἄλλο μᾶσον, ἵνα τάχα, δοξασιθῶσιν ἀπεφάσισαν νὰ ἰδρῦσῃσι μίαν νέαν θρησκείαν.

Διὰ τοῦτο, εὐθὺς ἀμέσως, ἐκάλυσε περαιωμένους κινὰς Ἀμερικανούς καὶ τοὺς ἔδωκαν τὰ σημεῖα τῶν θρησκευτικῶν των θεωριῶν, ἵνα συγγράψωσι, καὶ συνέγραψαν, βιβλία κινὰ, οὕτως ὥστε, ἡ νέα θρησκεία τὰ εἶνε κράμα (mixture) ἐκ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐκ τοῦ τουρκισμοῦ καὶ ἐκ τοῦ εβραϊσμοῦ· ὡς ἐκ τούτου εἶδον τὸ φῶς τὰ βιβλία, ἅπαντα ἔχουσιν οὗτοι ἤδη καὶ δι' ὧν προσπαθοῦσι νὰ διαδόσωσι τὴν κακότροπον θρησκείαν των.

Σημειωτέον δ' ὅτι τὴν ἀσεβεστάτην των ταύτην θρησκείαν, ἣς οἱ ὀπαδοὶ ὠνομάσθησαν «Σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν»—οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν ἁγίων Γραφῶν ὡς γράφουσι καὶ δημοσιεύουσιν αὐτόθι—ἐξήτησαν οὗτοι νὰ τὴν διαδώσωσιν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τὰς φυλάς, διὰ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ἔθνων τούτων προσέλαβον, ἐπὶ μισθῶ, πολλούς, οἱ ὅποιοι ζηλώσαντες τὴν θέσιν τοῦ προδότη τοῦ Ἰαῦδα ἐδέχθησαν τοῦτο.

Ἐν ἡμῖν κατ' ἀρχαίς φαίνεται, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εὗρισκον Ἕλληνας, μεταχειρίσθησαν εβραίους Ἕλληνομαθεῖς, μέχρις ὅτου εὗρον ἀνθρωπάριά τινα ἐξ ἡμῶν, πνευματικῶς φερσοίκους κινὰς, πλανοδίους Ἕλληνας, ἀμαθεῖς καὶ ἀλήτας, οἱ ὅποιοι ἐμάσαντες τὸ γάλα, τὸ ὅποιον τοὺς ἐπότισεν ἡ ἁγία ἡμῶν ἐκκλησία, προσήλθον ἐπὶ μισθῶ εἰς τὴν γαλοῖαν καὶ σατανικὴν παρασυναγωγὴν τῶν *χιλιαστῶν*, καὶ δὲν ἐντρέπονται κατόπιν νὰ θέλωσι νὰ ὀνομάζωνται Ἕλληνας.

Οἱ τοιοῦτοι, ἐκτός τοῦ ὅτι εἰσὶν ἀνυπόστατοι, στεροῦνται νὰ θρησκευτικῆς ἱκμάδος, ἕνεκα τούτου, ζητοῦσι μετὰ κωμικότητος νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ ἱερά τοῦ εὐαγγελίου χωρία.

Διὰ τοῦτο, ἐκ τῆς μωρᾶς τῶν χιλιαστῶν θεωρίας διδασκόμενοι ἐφέρουσι γνώμην, ὅτι ἡ πραγματικὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς παρουσία ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ ἐτελεύτησε κατὰ τὸ ἔτος 1915, ἀδιάφορον δι' αὐτούς, ἀν' ὃ Κύριος ἡμῶν εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας αὐτὸν ἱεροῦς Ἀποστόλους, περὶ τῶν μελλόντων νὰ συμβῶσιν, ἀπήνησεν ὡς ἐξῆς :

«Οὐχ ὑμῖν δέδοται, εἶπε, γινῶναι χρόνους καὶ καιροῦς, οὗς ὁ πατήρ μου ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ».

Ὁ πνευματολήπτης καὶ μωρός αὐτῶν ἀρχηγός καυχώμενος τοὺς εἶπεν, ὅτι αὐτῷ δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς θεότητος.

Ἄλλὰ φέρε ἐξετάσωμεν τί ἀκριβῶς διδάσκουσιν οὗτοι: οἱ τοιοῦτοι ἔχουσιν ὡς κύριον θέμα τὰ ἑξῆς:

Διδάσκουσιν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰ. Χριστός ἦτο μέγας κοινός, φεῦ! ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ θεῖος-άνθρωπος· ἐνεκα τούτου ἀρνοῦνται τὰ θαύματα αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ θεία φύσις τοῦ ἐδόθη κατόπιν, δηλ. μετὰ τὴν Ἀνάστασίν του· ἐκ τούτου καὶ μόνον δείκνυται, ὅτι οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶνε μόνον αἰρετικοί, ἀλλὰ καὶ ἄθεοι· ἐνεκα τούτου ἔχουσιν ὡς πρόγραμμα τῶν τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν θεσμῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν θρησκείας. Δηλ. τὴν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἐν ἡμῖν κατάργησιν τῆς θείας λατρείας, τὴν κατάργησιν τῶν ἱερῶν μοναστηρίων γενικῶς, τὴν κατάργησιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων κ.τ.λ.

Διδάσκουσι, προσάτι, ὅτι ὁ Θεὸς πνευματικῶς ἐπικοινωνεῖ μετ' αὐτῶν καὶ τοὺς ἀποκαλύπτει τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν.

Ὁνομάζουσι δὲ τὸν ἀρχηγόν των, τὸν Ρῶσσελ, ἔβδουμον ἀστέρα τῆς Ἀποκαλίψεως.

Ἰδοὺ ποῦ δδήγησεν αὐτοὺς ἡ σατανικὴ των ἐννοια καὶ ἀμάθεια.

Πιστεύουσιν, ὅτι οἱ ἀποθανόντες νεκροῦνται ψυχῇ τε καὶ σώματι, ὅτι δὲ ὁ Θεὸς ἐπιώρησεν, ὡς τὸν ἀσεβέστατον Ἄρειον, μὲ ἀϊψνίδιον θάνατον τὸν βλάσφημον ἀρχηγόν των, τὸν Ρῶσσελ, ἰσχυρίσθησαν ὅτι οὗτος ἀνέβη εἰς οὐρανὸν ἐστεφανωμένος· ἐλησπύθησαν ὅμως, ὅτι εἶπε, ὅτι οἱ ἀποθανόντες νεκροῦνται ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Ἐξ ἄλλου, φυσικῶ τῷ λόγῳ, δὲν παραδέχονται τοὺς Ἁγίους, οὔτε τὴν ὑπεροπτικὴν ζωὴν. Ἐπομένως, οὔτε παράδεισον οὔτε κόλασιν ἀναγνωρίζουσιν.

ὑποστηρίζουσιν, ὅτι τὴν Ἁγίαν ἡμῶν ἐκκλησίαν δὲν τὴν ἴδουσιν οἱ ἱεροὶ Ἀπόστολοι, ἀλλ' ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος κατὰ τὸ ἔτος 325.

Τοιαύτας καὶ ἄλλας ἀσεβεστάτας δαξασίας ἔχουσιν οὗτοι, περὶ ὧν θὰ εἴπωμεν εἰς ἐπομένην μας πραγματείαν, ἵνα καλῶς μάθῃ καὶ πληροφορηθῇ τὸ ἑλληνικὸν αὐτόθι κοινόν περὶ αὐτῶν, καθ' ὅσον οἱ τοιοῦτοι, ἀν δὲν διαφωτισθῇ τὸ ἑλλην. αὐτόθι κοινόν, θὰ ἐπιφέρωσι, ὡς ἐνταῦθα ἐπραξάν, ταραχὰς καὶ συγχύσεις, πρόκει λοιπὸν οἱ ἀομώδιστοι αὐτόθι νὰ ἐνεργήσωσι δραστηρίως.

Ἄρχ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΩΣ

Ἐν Σιάγῳ Ἀμερικῆς 29 Ἀπριλίου 1925

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ ἔργασία

Κυριακὴ Β' Ματθ.—21 Ἰουνίου.

«Καὶ προβάς ἐκαίθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ ἰσκία αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς». (Ματθ. 4,21).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Οὐδὲν ἐμπόδιον εἰς τὴν κλήσιν τῶν μαθητῶν διὰ τὸ ὑψίστον τοῦ Ἀποστόλου ἔργον ἢ ταπεινότης τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν. . . Ἡ ἔργασία εἶναι νόμος τοῦ Θεοῦ. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α' ὑποχρεωτικότης τοῦ νόμου τούτου· Β'. Πῶς εφαρμοστέος ὁ νόμος οὗτος.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΩΝ.—ὑποχρεωτικότης τοῦ νόμου τούτου. ὑποχρεούμεθα πρὸς ἔργασίαν:

1.—Ὡς ἄνθρωποι: Ἐχομεν τόσας ἀνάγκας, σωματικὰς, πνευματικὰς· τίς θὰ ἀγῆ τὰ βάρη ἡμῶν;

2.—Ὡς χριστιανοί:

α'. Ἦδη πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ ὁ Θεὸς εἶχε θέσει εὐτὸν εἰς τὸν Παράδεισον ἐργάζεσθαι αὐτὸν (Γεν. 2,15).

β'. Αὐτὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Διδάσκαλος, ὁ Χριστός, ἐργάζετο ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας του μέχρι τῆς Σταυρώσεώς του. Εἰργάσθη ὡς ξυλουργός μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, ἐργάσθη εἰτα ἀδιακόπως ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων. «Καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων καὶ κηρύσσων καὶ θεραπεύων πάσαν νόσον». . . «Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων» εἶπεν· καλεῖ αὐτοὺς πρὸς ἔργασίαν καὶ δὴ ἐπίπλεον. . .—Διὰ τοῦτο Παῦλος ἔγραψε πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς τὸ «εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω» (2 Θεσ. 3,10).

γ'. Ἡ ἀργία δὲν ἐξωθεῖ ἡμᾶς εἰς ἄνομον βίον; Ὁ μύρηξ διὰ τῆς φιλεργίας του εἶναι αἰώνιον παράδειγμα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Πῶς εφαρμοστέος ὁ νόμος.

Ἀποφῆς πολλῆς κρεσσοῦς εἶξα σήμερον:

1. Ἀναλόγως πρὸς τὴν θέσιν, τὴν κλίσιν καὶ τὰ μέσα ἐκάστου: Ὅλοι ὑποχρεούμεθα πρὸς ἔργασίαν, ἔσποτες ὅμως νὰ ἀκολουθῇ καὶ ἀγογγύσιως τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, χωρὶς νὰ περιφρονῇ ἢ νὰ φθοῖ ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Ὁ Χριστὸς ἀλιεῖς καλεῖ τοὺς μαθητάς του.—Ἡ γυνὴ μόνον ὡς ἐσχάτη ἀνάγκη· νὰ δέχηται τὴν μακρὰν τοῦ οἴκου ἔργασίαν. . . «Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη» (Α' Κορ. 7, 24).

2.—Ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ παρακολουθούμενοι: μακρὰν ἔργα καὶ ἐπαγγέλματα ἐπισωρεύοντα καθ' ἡμῶν τὴν θείαν ὀργήν. Φιλολογία, ἐνοχία, σωματικαίμαρτα, παντὸς εἶδους ἐργασίαι τῆς ἀμαρτίας εἶναι τοῦ νόμου τῆς ἐργασίας διαστρέβλωσις ἐνεχός.

3.—Τὸ ἐπάγγελμα ἐκάστου ἔστω πεδῖον ἐφερμογῆς πρακτικῆς τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Αἱ ἀγναὶ προθέσεις, ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀγάπη, ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλαδελφία, ποῦ δύνανται νὰ ἀσκηθῶσι πρακτικώτερον;

4.—Νὰ καθιστῶμεν τὴν ἔργασίαν τὴν κατὰ τὸν

ἐπίγειον βίον ἐκπολεῖ διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν διὰ τῆς κτήσεως τῶν μέσων πρὸς ἑλεημοσύνην εἰς παντοίας εὐεργεσίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Μόνον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ταύτας ἡ ἐργασία εἶναι θεάρεστος καὶ ὠφέλιμος ὄχι μόνον εἰς τὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λαοὺς ἐν τῷ συνόλω των. Ἐργασία μακρὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θελήματος τοῦ Χριστοῦ τελουμένη εἶναι συνεργασία μετὰ τοῦ Διοβόλου πρὸς επικράτησιν τῆς κακίας καὶ τοῦ ψεύδους. Εἶναι δὲ περιττὸν γὰρ λεχθῆ, ὅτι μόνον διὰ τοὺς κατὰ Χριστὸν ἐργάτας ἰσχύει τὸ γραφικὸν ἐκεῖνο· «ἄξιός ἐστις ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ»· ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ τοὺς ἐργαζομένους τῆς ἀνομίας, ὁσπνδήποτε ὕψηλά καὶ ἂν ἴστανται.

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἡ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πατρικὴ πρὸς τὰς γυναικας σύστασις, ὅπως προσέρχονται εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς πρὸς προσευχὴν εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως ἐνδεδυμένοι, εὖρεν εὐρυτάτην ἀπήχησιν εἰς τὸν τύπον. Ἡ σοβαρότης τοῦ πράγματος δὲν ἐκώλυσε πολὺ τῆς δημοσιογραφίας μέρος νὰ εὐθυμογραφῆσῃ δίδουσα τροπὴν καὶ χαρακτῆρα εὐτράπελον εἰς τὰς κρίσεις της, ἀλλ' ἡ ἠθοπλαστικὴ δηκτικότης τῶν φαιδρῶν σχολίων εἰς βάρος τῶν παρεκτρεπομένων γυναικῶν ὑπῆρξε δριμύ καυτήριον τῆς νεωτερίζουσας γυναικείας ἐπιπολαιότητος, ἣτις νομίζει, ὅτι δύναται νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα, δηλαδὴ τὴν κατ' αὐτὴν τὴν προσευχὴν ἐπίδειξιν τῶν σαρκῶν της. Εἰς ἄλλα μέρη ὑπάρχουν χριστιανοὶ τόσοι ζηλωταὶ τῆς θρησκευτικῆς καθαρότητος, ὥστε ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς τὸν ναὸν οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες ἐνδύονται τὰ ἀπλούστερα καὶ τὰ ἀπεριττότερα τῶν ἐνδυμάτων. Ἡμεῖς, πιστοὶ τοῦ συρμοῦ ὀπαδοί, ἐννοοῦμεν νὰ περιβαλλώμεθα τὰ μεγαλοπρεπέστερα καὶ λαμπρότερα, ἢ καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα διὰ νὰ ἐπιδεικνύωμεν γύμνωσιν. Τόσοι γυμνοὶ πάσης θρησκευτικῆς διαθέσεως προδιδόμεθα.

§§ Θέρυβος μέγας συνταράσσει ἀπὸ τινος τὸν τύπον ἡμῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰ φερόμενα ὡς τελούμενα ἐν ἐκπαιδευτηρίοις δημοσίοις, ἀφ' ὧν δίδεται ἡ κατεύθυνσις εἰς τὴν καθόλου δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ὑπὸ ἀνωτάτων αὐτῆς λειτουργῶν. Καταγγέλλεται δηλονότι, ὅτι προσπάθεια καταβάλλεται πρὸς προαγωγὴν διδασμάτων ὑπονομευόντων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν διδασκομένων τὴν ἐννοιαν τῆς θρησκείας, τῆς ἠθικῆς, τοῦ ἔθνους, τῆς πατρίδος καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ ὅτι τὰ μαθήματα προσαρμύζονται πρὸς σύστημα ἐσκεμμένον, μηδαμῶς διαφέρον τοῦ ἐν τῇ σημερινῇ Ρωσίᾳ ἐφαρμοζομένου ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ κομμουνισμοῦ. Εὐ-

χόμεθα ν' ἀποδειχθῶσι πάντα ταῦτα ἀδύστατα, διότι θὰ ἦτο ἀληθῶς τραγικόν, ἂν τοιαῦτα βυσοδομοῦνται κατὰ τῶν ἱερωτέρων ὄχι πλέον τοῦ Ἑλλήνος, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὑπ' αὐτῶν δὲ τῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας τεταγμένων πρὸς προαγωγὴν τῆς ἑλληνοπρεποῦς καὶ ἀνθρωποπρεποῦς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῶν μελών των πολιτῶν.

§§ Καὶ διὰ νὰ ἐννοηθῆ, ποῦ ἤγαγεν ἡ κομμουνιστικὴ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ τῶν ἐν Ρωσίᾳ σήμερον κυβερνώντων, ἀρκεῖ πρὸς τὸ παρὸν τοῦτο μόνον νὰ σημειωθῆ, ὅτι κυρία ἐκ τῶν κορυφαίων κομμουνιστριῶν ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος εἰς τὴν ἡμερησίῃσιν «Πράβδα» τῆς Μόσχας ἄρθρον ἐναντίον τῆς ἐκλήσεως τῶν ἡθῶν καὶ κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἀντιλήψεως περὶ τῶν σχέσεων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Διότι εἶναι πράγματι τόσοι μεγάλη ἡ παρατηρουμένη ἐκλεισις, ὥστε τὰ σοβιετικὰ δικαστήρια πολλάκις ἀναγκάζονται νὰ ἀναγνωρίσουν εἰς πολλοὺς ἄνδρας τὴν ἀμφισβητουμένην ὑπ' αὐτῶν πατρότητα ἐνὸς τέκνου καὶ νὰ ἀναθέσουν εἰς ὄλους τὴν συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς.

§§ Εἶνε ἄξια πλείστης προσοχῆς ὅσα περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου ἀποκαλύπτει εἰς ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν αὐθεντιαν ἀποτελούντων εἰς τὰ ζητήματα τὰ θεατρικά. Τὸ θέατρον ἡμῶν καταγγέλλεται ὑπ' αὐτοῦ ὀλισθαίνειν εἰς τὸν κατήφορον τῆς ἀνηθικότητος εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. «Ἡ θεατρικὴ τέχνη παίζει ρόλον χυδαίου διεγερτικοῦ». Τὰ θεάτρα μεταβλήθησαν εἰς «σχολεῖα κοκκοτῶν, ὅπου προσάγονται πρὸς ἐκπαίδευσιν τὰ κορίτσια τοῦ κοσμάκη», τὰ δὲ ἐπὶ τῆς σληνῆς παριστανόμενα «ἔργα», στηριζόμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ «γαργάλισμα τῶν αἰσθησέων» χαρακτηρίζονται ὡς «λάσπη, λάσπη, λάσπη, μὲ τὴν ὁποίαν ποτίζουν καὶ ταῖζουν τὸ δύστυχο κοινὸν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν βουτοῦν μέχρι λαιμοῦ». Καὶ ποιοὺν μὲν εἶνε τὸ καθήκον τοῦ Κράτους πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ θεάτρου εἰς θεσμὸν ἐξευγενιστικὸν καὶ ἠθοπλαστικὸν διὰ τῆς ὑποστηρίξεως ὀρισμένων θεάτρων καὶ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν λοιπῶν, ἵνα μὴ ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν, εἶνε πρόδηλον.

§§ Ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν δέον νὰ ἐπεμβαίη εἰς τὰ τοῦ θεάτρου. Διὰ νὰ εἶνε παρ' ἡμῶν τὸ θέατρον, ὁποῖον περιγράφεται ἀνωτέρω, σημαίνει ὅτι τὸ κοινὸν ἀρέσκειται εἰς τὰ χυδαῖα καὶ τὰ ἀνήθικα καὶ ἔχει ἄρα ἀμβλὺ τὸ ἠθικὸν καὶ καλαισθητικὸν αἰσθητήριον. Ὅπου ὁμοῦ οἱ λαοὶ εἶνε περισσότερον ἐξηγενισμένοι τὸ τοιοῦτο θέατρον δὲν ἀνθεῖ. Ἐν τῇ νορβηγικῇ προ-

γεούση, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ σύνδεσμος τῶν φοιτητῶν ἐξεγερθεὶς κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου ὡς ἀναβιβάζοντες κατὰ προτίμησιν ἔργα ρεαλιστικά, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀσυχρά, ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ θορυβωδεστάτων συνεχῶν ἀποδοκιμασιῶν, εἰς τὰς ὁποίας προσεχώρησαν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας, τὸν ἠνάγκασαν νὰ μεταβάλλῃ τὸ θεατρικὸν του πρόγραμμα. Πότε θ' ἀκουσθῇ καὶ παρ' ἡμῶν τόσον ὑψηλὴ ἡ φωνὴ τῆς νεολαίας καὶ τοῦ λαοῦ;

ΕΡΩΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διωρίσθη Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἱερομονάχου Γερμανοῦ Ἀληξουριώτου, ὡς Ἡγουμένου, ἱερομονάχου Χρυσάνθου Τραυῶδα καὶ μοναχοῦ Σεραφεῖμ Νιδίου, Συμβούλων, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου, ἀπολυθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 740 Συνοδικῆς διαταγῆς.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης, ὁ μοναχὸς Ἰωσήφ Κασίμης, Ἡγουμένος δὲ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Θεοτοκίου, τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, ὁ ἱερομ. Νίκανδρος Σκουτέρης.

— Διεβρίσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, πρὸς ἔκδοσιν Διατάγματος, ἔγγραφον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, δι' οὗ προτείνει τὴν συγχώνευσιν τῆς ἱερ. Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων, μετὰ τῆς «Κερνίκης» τοιαύτης.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς ἱερ. Μονῆς «Ἡλίας» τῆς ἱερ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, ὁ ἱερομόναχος Χρυσάνθος Κανατούλας.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς ἱερ. Μονῆς Βαρλαάμ (Ματωρῶν) τῆς ἱερ. Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σιγῶν, ὁ μοναχὸς Χρυσάνθος Τσοῦμκας, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου, Τυραίου Χατζηπαναγιώτου, ἐπανελθόντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς μεταστάσεως του.

— Διωρίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς ἱερ. Μονῆς «Παλαμοπαναγίας», τῆς ἱερ. Μητροπόλεως Μενεαίας καὶ Κυνουρίας, ὁ μοναχὸς Λάζαρος Θαλασσινός, ἀντὶ τοῦ ἀπαβιώσαντος τοιοῦτου, Παρθενίου Πατρίδου.

— Ἐχορηγήθη τῷ ἱερεὶ Σπυρίδων Κοσμιῶ, τῆς ἱερ. Μητροπόλεως Κερκύρας, ἐξάμηνος ἀπουσίας ἄδεια δι' Ἀμερικήν.

— Ἀπεστάλη ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἱεραϊκῶν Σχολῶν τοῦ Κρά-

τους, δι' οὗ συνιστᾶται εἰς τοὺς ἱεροσπουδαστάς τῶν ὧν προΐστανται Σχολῶν, τὸ σύγγραμμα τοῦ ἱερέως Κωνσταντίνου Ρωμανοῦ, ἑφημερίου τοῦ Ἱερ. Ναοῦ Ἁγίου Παντιλεήμονος, ἐπιγραφόμενον «Ὁ ὀρθόδοξος ἀπέναντι τοῦ Διαμρτυρομένου».

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Τριφυλίας τριήμερος ἀπουσίας ἄδεια δι' Ἀθήνας.

— Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρῃ, ἑσπρῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῷ ἐν Ἱερισσῷ ἱερῷ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριῖδος ἱεροσολογίας ὁ Μετ. Ἀρχιεπίσκοπος προσεχειρίσθη εἰς Ἡεροβόταρον τὸν ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλεισιῶν Ἀγαθὸγγιλον Ἐλευθερίου. Αἰτήσκει δὲ τοῦ Σ.β. Μητροπολίτου Μοναμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐρεσίδεως προσχειρίσθη αὐθιμὸν ἐν τῷ ἱερῷ ναοῦ τῆς Μονῆς Ἀσωμάτων Πεντακῆ εἰς Ἡεροβόταρον τὸν τῇ προτερῆ εἰς Διάκονον ὑπ' αὐτοῦ προχειρισθέντα Εὐσταθίου Στυροκόπουλον ἀπόφοιτον τῆς Ἱεραϊκῆς Σχολῆς Τριπόλεως, νομίμως ἐκλαγόντα Ἐφημέριον τοῦ χωρίου Βρουλιὰ τῆς Μητροπόλεως Μοναμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος.

— Δι' ὑπομνήματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπεδείχθη καὶ πάλιν ἡ ἀνάγκη λήψεως μέτρων κατὰ τῆς σκανδαλώδους διεξαγομένης πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος χιλιασικῆς προπαγάνδας, ἧτις διὰ χρημάτων ἰδίως ἀποκτώσα ὀκαθὰς προκαλεῖ παρὰ τῷ λαῷ σκάνδαλα καὶ ἀνωμαλίας.

— Εἰς τὸν κ. Χαντζέλην, περιπεθεύοντα ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὑπεβλήθη ἐν Τριπόλει ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἡλία Γιαννάκη μῆνυσις κατὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἀρχαίας—Λακεδαιμόνος κ. Τζουμιλέα, διότι ὁ βοηθὸς του καθηγητῆς τῶν φρησκευτικῶν ἐν Τριπόλει Ἱ. Παρασκευόπουλος πωλεῖ ὁ ἴδιος εἰς τοὺς μαθητὰς χιλιασικὰ βιβλία. Ἀρχηγὸς δὲ τῶν χιλιαστῶν ἐν Τριπόλει εἶνε ὁ σύγγραμμος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Λυμπερόπουλος συμβουλευγράφος.

— Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διὰ Συνοδικοῦ ἔγγραφου ὑπεδείχθη, ὅτι ἐκτὸς τῆς Ὀθωνικῆς προπαγάνδας τῆς τόσον ἐπιτηδύνας ἐγκαθιδρυθείσης, δυστυχῶς, παρ' ἡμῶν τελευταίας, διωχθῆ καὶ ἡ προτεσταντικὴ προπαγάνδα. Ἐν αὐτοῖς ἐπι τοῖς παλαιοῖς ἀνακτόροις τῶν Ἀθηνῶν ἐγκατεστάθη Προτεσταντικὸς ναὸς, ἐν ᾧ τακτικῶς κηρύττει ὁ ἐκ Σιμόνης γνωστός Ἕλληνας διαμρτυρόμενος κ. Μίλαχος. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, καὶ ἰδίως ἐν Μακεδονίᾳ, Μοναί τινες μεταβλήθησαν εἰς Προτεσταντικὰ ὁρφανοτροφεία. Παρὰ δὲ

την Κατερίνην εγκαθιδρύθη δλόκληρος συνοικισμός ἐκ 300 οικογενειῶν ἐκ Πόντου, ἔχων ἴδιον προτεσταντικὸν ναὸν καὶ ἴδιον [προτεσταντὴν] προσεῶτα. Τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ἐπισκέπτονται συνεχῶς ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ Ἕλληνες προτεστανταὶ Μεχικόπουλος, Σιδηρόπουλος, Ξενοφῶν Παπα Μόσχου, υἱὸς ἱερέως ἐκ Θεσσαλονίκης, καὶ τὸς Ἀμερικανός, γιῶσσης τῆς Ἑλληνικῆς. Ὁ ἐν λόγῳ συνοικισμὸς ἀπετέλεσθη ἐκ τέως ὀρθοδόξων, καταγομένων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Τραπεζούντος καὶ Νεοκαισαρείας, ἀλλὰ σήμερον οὗτοι μετεβλήθησαν εἰς φανατικὸς προτεσταντας, μεταδίδοντες μὲν διὰ τῶν ἐμπορικῶν τῶν σχέσεων τὰς προτεσταντικὰς ἰδέας καὶ εἰς τοὺς περιούσιους, ἐπιτιθέμενοι δὲ κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὡς διαξάγεται σήμερον ἡ ξένη προπαγάνδα ἐν Ἑλλάδι, ἀπέβη λίαν ἐπικίνδυνος, ὑποδεικνύεται δὲ διὰ τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου, ὅτι ἀπέλυτος ἀτάκη καὶ βοήθησι τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἢ Πολιτείαν καὶ ἂν ἀντιληφθῇ τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου τῆς διασπάσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐνότητος. Τὸ γεγονός δὲ καὶ αὐτὰ εἰσέει τὰ παλαιὰ ἀνάκτορα ἀπειρότητα καὶ καταστῶσι κέντρον ξένης προπαγάνδας, ἀποδεικνύει δὲ ἢ Πολιτεία δὲν ἀντιλήφθη εἰσέει, ὅποιον κίνδυνον ἀποτελεῖ τοῦτο διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

—Τὸ παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ἐδρεῦον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίαν ἀπήλλαξε πάσης κατηγορίας τὸν ἱερομ. Γρηγόριον Καψόπουλον, τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης, κατηγορούμενον ἐπὶ διαφόροις ἀντικανονικαῖς πράξεσιν ἠλείψει ἐπιβαρυντικῶν καταθέσεων ἐπίσης ἀπήλλαξε πάσης κατηγορίας τὸν ἱερέα Λ. Παπαδόπουλον, ἐφημέριον ὁσίου Μελετίου καὶ τὸν ἱερέα Δ. Δημητριάδην, ἐφημέριον Μεταμορφώσεως Σωτήρος Πειραιῶς, ἠλείψει ἀποδείξεων.

—Πόσον ἐπικίνδυνος καθίσταται ἡ λατινικὴ προπαγάνδα ἐν Ἑλλάδι καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐντόνου αὐτῆς δράσεως ἐν τῇ μικρᾷ Ἐπισκοπῇ Θήρας. Ἐν αὐτῇ ἡ λατινικὴ Κοινότης ἀποτελεῖται ἐκ 30 περίπου οικογενειῶν, ἀλλὰ διατηρεῖ Ἐπίσκοπον λατίνον, Μοναστήρια καὶ Σχολεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν οἷς διδάσκεται κυρίως ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα. Κατὰ στατιστικὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐφοίτησαν εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Θήρας ὀρθοδόξοι παῖδες καὶ κοράσια ὑπὲρ τὰ 120, τὰ δὲ Δημοτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς νήσου ἐστεροῦντο μαθητῶν. Εἰς τὰ λατινικὰ Σχολεῖα τῆς Θήρας προσέρχονται ἀλλαχόθεν τοῦ Κράτους ὀρθοδόξοι ἑλληνοπαῖδες. Διδάσκονται δὲ ὑποχρεωτικῶς τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ τὴν Κατήχησιν ὑπὸ φανατικῶν λατίνων μοναχῶν καὶ οὐκ ὀλίγα

προσηλυτίζονται, παρὰ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας καὶ ἀντιεργείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας κ. Ἀγαθαγγέλου.

—Καὶ ἐν Νάξῳ ὁ Ὀρθόδοξος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἱερόθεος ἀγωνίζεται κατὰ τῶν προπαγανδιστικῶν Σχολείων, τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ λειτουργούντων καὶ προσηλυτίζοντων ἀήλικα κοράσια, κατατασσόμενα εἰς τὰ διάφορα λατινικὰ μοναχικά. Εἰς τὰς ὀρθοδόξους μαθητείας τῆς λατινικῆς Σχολῆς αἱ φανατικαὶ διδασκαλίαι δὲν ἐπιτρέπουσι τὸν ἐκκλησιασμὸν εἰς ὀρθόδοξον ναόν, οὐνίτης δὲ κληρικὸς διδάσκει εἰς αὐτὰς τὰ θερησκευτικὰ μαθήματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Τῇ 30 παρελθ. Ἀπριλίου συνήλθεν ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ προσκλήσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρήτης κ. Τίτου, εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας Κρήτης ἐξετάσασα τὴν διοίκησιν καθ' ὅλου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἡ Ἱ. Σύνοδος συνέταξεν ἐγγράφον πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως παραπονομένη διὰ τὴν ἐκάστοτε δειχθεῖσαν ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Κρήτης καὶ παρακαλοῦσα ὅπως τυγχάνῃ καὶ αὐτῆ τῆς αὐτῆς παρ' αὐτοῦ μερίμνης καὶ προστασίας, ἧς καὶ ἡ καθόλου Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.

—Κατ' εἶδησιν τοῦ «Χριστιανικοῦ Φωτός» ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπέστατα ἐν Ἡρακλείῳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκεῖ ναοῦ τοῦ πρώτου τῆς Κρήτης ἐπισκόπου ἁγίου ἀποστόλου Τίτου. Ὁ ναὸς οὗτος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ ἱδρῦθη ὁ πρῶτος ἐν Κρήτῃ χριστιανικὸς ναὸς εἶνε τὸ μεγαλοπρεπὲς τέως τέμενος «Βεζύρ—Τζαμί», οὗτινος ὁ χώρος ἀπεδόθη εἰς τὴν χριστιανικὴν λατείαν.

NEA BIBLIA

Ἐκδοθέντα ἐκ τοῦ «Πανταίνου» εἰς τεύχος τὰ γνωστὰ ἄρθρα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαοντοπόλεως κ. Χριστοφόρου περὶ τοῦ ἡμερολογίου, διασκορπίσθησαν κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων ἀνά τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ εἰδικῶν πρακτόρων καὶ ἡμερολογιακῶν Συλλόγων, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ὅπως διδαχθῇ τὸ χριστιανικὸν τῆς χώρας ταύτης πλήρωμα νὰ μὴ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας του. Ὁ συγγραφεὺς ἀναιρῶν δῆθεν τὸ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» δημοσιευθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκτενὲς ἄρθρον, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου», παρεκτρέπεται εἰς ἀναξιοπιστεῖς ἐκφράσεις καὶ εἰς παραδόξους παρερμηνείας. Οὕτω λ. χ. ἀνεγράφη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» αὐτολεξεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ ἐξόχου χρονογράφου τοῦ ἱ. αἰῶνος Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου, ἐν ἔτει 1719, ἐπὶ Ἱερουσάλης, ἐκτιθέμενον ἐπιεισόδιον, ὅπερ καὶ ὁ Κούμας διηγεί-

ται, αποδέχον εἰς ἄλλον Πατριάρχην, καὶ ὁ Καθολικός γ' ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ κ. Δουβουσιώτου ἐκδοθείσῃ χρονογραφῇ, ἐπανέλαβεν, καὶ καθ' ὃ «Ὁ Ἱερεμίας ἐξήγησε τὴν καθοριστὴν ἡμέραν τῆς νηστείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλ' εὗρεν ἀντίστασιν παρὰ τῷ ἑαυτοῦ ὄχλῳ», ὡς ἐσημείωσα καὶ ὁ κ. Μ. Γεδεών εἰς τὴν «Πατριαρχικούς Πίνακας». Ὁ συντάκτης τοῦ ἀρθροῦ τῆς «Ἐκκλησίας» μετὰ τὴν παράθεσιν τῶν λόγων τοῦ Ἱψηλῶν του ἁπλῶς ἐσημείωσεν, «Ὅτι οὐλοῦν ὄλγοι μπακαλίδες, χόριν τοῦ συμφέροντός των, ἠποδοκίμασαν τὴν Ἐκκλησίαν νὰ κανονίσῃ τὴν νηστείαν ταύτην». Ἀλλ' ὁ Σεβ. Λεοντοπόλεως, ἔγραψεν δι' ὃ συντάξας τὸ ἀρθρον τῆς Ἐκκλησίας «ἐτόλμησε νὰ υἱοθεήσῃ ἀνοησίας ἀνευθύνου χρονογράφου καὶ χλευάζων τὰ ἱερά, νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν νηστείαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὡς νηστείαν τῶν ψαράδων καὶ μπακαλίδων τοῦ Φαναρίου. Οἷα κατὰ τῶσιν! Ἀληθῶς, εἶνα κατὰ πτωσις!

Τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, Σεβ. Λεοντοπόλεως τὰ ἐν τῷ «Πανταίνῳ» ὡσαύτως δημοσιευθέντα βίαια ἀρθρα κατὰ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου μετεφράσθησαν αὐτολεξεί ἐν ταῖς «Echos d' Orient» ὑπὸ τῶν φανατικῶν ἀσομπιονιστῶν, μετὰ προλεγομένων περὶ τῆς ἀπὸ ἐκκοσμητικῆς ἐχθρικής στάσεως τοῦ Πατριάρχου Φωτίου κατὰ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου. Ἐὰν ὁ συγγραφεὺς προέβλεπεν δι' ἃ παροτρύνει ταύτην λαβὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, βεβαίως δι' ἔθρουσε τὴν γραφίδα του.

Δημητρίου Σ. Μπαλάνου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶναι ἀνεγκαιρία καὶ σκόπιμος ἡ σύγκλησις Οἰκουμηνικῆς Συνόδου; Ἀθῆναι 1925.

Τοῦ αὐτοῦ. Χριστιανισμὸς καὶ Σκητιή. Διάλεξις γενομένη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου». Ἀθῆναι 1925

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φεσιῶ Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Γεωργίου προκηρῦσσει δι' ἐκτιθεσὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν παντατοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 12ῃ μηνὸς Ἰουλίου ε. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 4—6 μ. μ. ἐν Γκούρα, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Φανεοῦ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Καλυβίων εἰς θέσιν «Ἀπηδιά» κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς, ἦτοι 1) Ἐνα ὑδρόμυλον καὶ 2) ἕνα ἀγρόν. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μονῇ Φανεοῦ τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Προφ. Ἡλιοῦ Ζαχάρη προκηρῦσσει δι' ἐκτιθεσὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 5ῃ καὶ 12ῃ μηνὸς Ἰουλίου ε. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 4—6 μ. μ. ἐν Δερβενίῳ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κ. Τσουτσάνη ἕνα ἡμίονο. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ τῇ 31ῃ Μαΐου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀνδρῶ Ἱ. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς προκηρῦσσει δι' ἐκτιθεσὶν εἰς ἀρχικὴν δημοπρασίαν ὀλοτελοῦς ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 5ῃ μηνὸς Ἰουλίου ε. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 μ. ἐν Παρῶ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ν. Λάμψα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου διάφορα, Κκνοιητος Πόρου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς διάφορα. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ζωοδόχου Πηγῆς τῇ 28ῃ Μαΐου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυῶς προκηρῦσσει δι' ἐκτιθεσὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 22ῃ μηνὸς Ἰουλίου ε. ἔ. ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 10—12 μ. ἐν Ἐλασσώνι, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος τὴν μισθωσὶν τοῦ δικαιοῦματος τῆς ὀλοτελείας 120 κυβικῶν μέτρων ξυλείας δξύα, ἐκ τοῦ δάσους «Κορομηλιά». Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Παλαιοκαρυῶς τῇ 30ῃ Μαΐου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φεσιῶ Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Γεωργίου προκηρῦσσει δι' ἐκτιθεσὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν παντατοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 5ῃ καὶ 12ῃ Ἰουλίου, ἡμέρα Κυριακῇ, 10—12 μ. ἐν Πατρῶν, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἱ. Ἀργυριάδου τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς Μονῆς: 1) Εἰς ἀγρὸς μετὰ τῆς συνεχομένης σταφιδοαμπέλου εἰς τὴν περιφέρειαν Μιντζιλόγι καὶ 2) μίαν σταφιδοαμπέλου εἰς θέσιν Ροῦτικα. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι, δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῦξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Φεσιῶ τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

“ΘΕΟΛΟΓΙΑ”

Εἶναι τὸ ἀριστον τῶν παρ' ἡμῶν θεολογικῶν περιοδικῶν. Ἐκδίδεται εἰς τριμηναία τεύχη προνοία τοῦ Ἀρχιεπισκοποῦ Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Δευδύεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων θεολογῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας Ἐκτὸς ἀριθμοῦ εἰσετ, ὄχρ. 50, ἔξω. φρ. 50 Ἄμαρ. Δολλ. 3.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

ΔΙΕΥΘΙΝΣΙΝ «ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ»

Ὁδὸς Σταδίου, 38—Ἀθῆναις

Τύποις «Φοῖνιξ» Σταδίου 38, Ἀθῆναις